

8 Prosba o odpuštění

V.G.

1. Jak marno - trat - ný syn se vracím do - mů - - - , o od - puš -
 2. Jak marno - trat - ný syn jsem žitím krá - čel - - - , a Ot - ci
 3. A pře - ce vím, že přij - me dí - tě svo - je - - - , že od - puš -

tě - ni lkát si netrou - fám - - - , když vdá - li vi - dím dům ve stí - nu
 svému bo - lest pů - so - bil - - - , své sl - zy, svoje hříchy & se - bou
 tě - ni sám chcemi dnes dát - - - , co pat - ři Mu, že bu - de ta - ké

stro - mů - - - a otce před ním, jak hledí k dála - vám - - - .
 vlá - čel - - - že budu šťasten, jsem beznadějně snil. - - - .
 mo - je - - - a že se mohu zas Je - ho synem zvat - - - .

Ref: Odpuště-ní mi svoje dej a na můj hřích ne - vzpomínej už

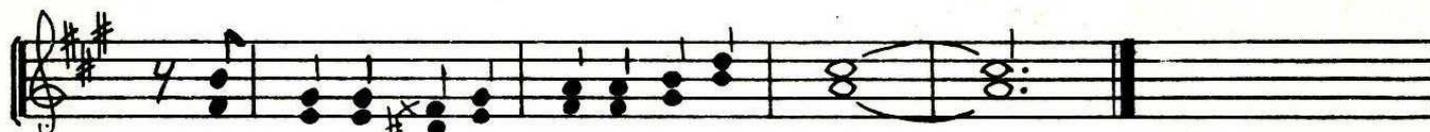
víc - - - , odpuš - tě-ní když své mi dáš , už nechci víc , jen

když mi pože - hnáš - - - . Odpuš - tě-ní mi svoje dej a

na můj hřích ne - vzpomínej už víc - - - , odpuš - tě-ní když své mi dáš ,

už nechci víc , jen když mi po - žeh - náš - - - .